

mellem overtrædelser, for hvilke der kan fastsættes frihedsstraf, og overtrædelser, der alene kan straffes med bøde. Den første gruppe omfatter overtrædelser af § 9, stk. 1 (Forpligtelser ved færdselsuheld), § 52 og § 53, stk. 1 (Spirituskørsel m. v.), § 55, stk. 1, og § 61, stk. 1 (Kørsel uden at have erhvervet kørekort).

Den ændrede affattelse af straffebestemmelsen nødvendiggør en udtrykkelig bestemmelse om straf for tilsidesættelse af vilkår for en tilladelse og undladelse af at efterkomme forbud eller påbud, jfr. forslaget § 116, stk. 3, nr. 2 og 3.

Efter retsplejelovens § 962, stk. 2, kan domme i politisager i almindelighed kun ankes af det offentlige, når andre offentligtretlige følger end bøde eller konfiskation kan idømmes efter de lovbestemmelser, tiltalen lyder på. Denne bestemmelse medfører, at domme i sager om overtrædelser af færdselslovgivningen, der alene er sanktioneret med bøde, fremtidig kun kan ankes af det offentlige, såfremt der under sagen har været nedlagt påstand om frakendelse af førerretten.

Den ændrede udformning af straffebestemmelsen tilsigter ikke nogen ændret vurdering af de enkelte overtrædelser.

Straffebestemmelsen i den gældende færdselslov er senest ændret ved lov nr. 261 af 9. juni 1971 om ændring af færdselsloven (Erstatning for uberettiget inddragelse af førerretten m. v.). Der henvises til Folketingstidende 1970-71, sp. 2403, 3655, 5758, 7447 og 7711, tillæg A, sp. 2291, tillæg B, sp. 1425, 3049 og 3195.

Til de enkelte bestemmelser bemærkes:

Til § 116.

Om bestemmelserne i *stk. 1-3* henvises til bemærkningerne ovenfor.

Bestemmelsen i *stk. 4* svarer til den gældende færdselslovs § 69, stk. 3. Det fastslås, at overtrædelser af færdselsloven, for hvilke der efter forslaget § 120 kan pålægges afgift, kun kan straffes, såfremt standsningen eller parkeringen har været til fare for andre eller unødigt voldt ulempe for færdslen.

Bestemmelsen i *stk. 5* hjemler adgang til i bekendtgørelser, der udstedes i medfør af loven, at fastsætte straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne. Det følger af bestemmelsen i *stk. 4*, at der i bestemmelser om standsning og parkering, der udstedes i medfør af §§ 91 og 92, kun kan fastsættes straf for overtrædelser, der har været til fare for andre eller unødigt voldt ulempe for færdslen.

Bestemmelsen i *stk. 6* træder i stedet for den gældende færdselslovs § 45, stk. 5, hvorefter der påhviler ejeren (brugeren) af køretøjet objektivet ansvar

for kørsel med overlæs. Denne bestemmelse var genstand for nærmere overvejelser i folketingets udvalg vedrørende ændring af færdselsloven i forbindelse med folketingets behandling af det ovennævnte forslag til lov om ændring af færdselsloven (Erstatning for uberettiget inddragelse af førerretten m. v.). Der henvises til udvalgets betænkning af 26. maj 1971 (Folketingstidende 1970-71, tillæg B, sp. 3062). Det udtales i betænkningen, at udvalget forudsætter, at justitsministeriet „overvejer at bringe bestemmelsens udformning i harmoni med den øvrige nyere lovgivning om objektivet bødeansvar for enkeltpersoner, bl. a. således at straffen udtrykkeligt begrænses til bøde, og at der ikke fastsættes nogen forvandlingsstraf.“

Den foreslåede bestemmelse er udformet under hensyn til disse bemærkninger. Bestemmelsen afviger fra den gældende færdselslovs § 45, stk. 5, ved at give hjemmel for objektivet ansvar for overtrædelser af forskrifter om vægt udstedt i medfør af loven. Dette har sammenhæng med, at de før så detaljerede vægtregler i loven nu vil blive afløst af forskrifter i bekendtgørelser.

Til § 117.

Reglen er i overensstemmelse med de senere års straffebestemmelser i særlovgivningen vedrørende overtrædelser begået af aktieelskaber, andelselskaber eller lignende.

Til § 118.

Efter de gældende regler i færdselslovens § 69, stk. 4 og 5, behandles sager om overtrædelse af færdselsloven, bortset fra sager hvor der opstår spørgsmål om frakendelse af førerretten, som politisager. Frakendelsessager behandles efter samme regler som statsadvokatsager. Tiltale for underret rejses dog af politimesteren, der tillige kan opgive eller frafalde tiltale.

Justitsministeren fremsatte den 24. oktober 1974 forslag til lov om ændring af retsplejeloven og færdselsloven (Forhøjelse af grænsen for underretssager og politisagsbehandling af færdselsager m.v.). Efter forslaget skulle bl. a. alle sager om overtrædelse af færdselsloven, herunder også frakendelsessager, behandles ved domstolene som *politisager* uden medvirken af domsmænd. Forslaget byggede på en udtalelse fra retsplejerådet, som er optrykt som bilag til forslag til lov om ændring af retsplejeloven (Forhøjelse af grænsen for underretssager m. v.).

Under 1. behandling af lovforslaget den 15. november 1974 blev forslaget om at afskaffe domsmænds medvirken i frakendelsessager mødt med stærk kritik, særlig for så vidt angår frakendelse på